

Arrest

nr. 161 279 van 3 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. BOURGEOIS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en u bent afkomstig uit het dorp Tsjetsjen Aul in Tsjetsjenië. U bent al vele jaren weduwe en uw jongste zoon A. (...) verdween in 2000 spoorloos. Hij werd in Grozny op de markt opgepakt door Russische militairen. Uw oudste zoon A. S. (...) (O.V. X) is in België sinds 2009 en werd op 30 augustus 2011 door het Commissariaat-generaal als vluchteling erkend. Hij was tweemaal opgepakt geweest. De eerste maal was hij een maand vastgehouden geweest, de tweede maal werd hij door zijn oom vrijgekocht. Hierna vertrok hij meteen naar Ingoesjetië en van daaruit naar België. In de vijf jaar die u na zijn vertrek nog in Tsjetsjenië verbleef, werd u tweemaal lastiggevallen door personen die naar uw zoon op zoek waren. U woonde die vijf jaar alleen.

U kreeg wel af en toe bezoek van burens en van een vrouw van het Rode Kruis die u levensmiddelen kwam brengen. U had geregeld telefonisch contact met uw zoon S. (...) en die vroeg u steeds om naar België te komen. U durfde echter de stap niet zetten. Ongeveer een jaar geleden echter begon u op te merken dat u steeds minder zelf kon doen in uw huis en dat u zich steeds zwakker voelde. U consulteerde meerder artsen, ook buiten Tsjetsjenië, maar verder dan de vaststelling dat u een infectie aan de lever had, kwam men niet. U besloot dan toch uw zoon in België te komen vervoegen. U reisde eerst met de trein naar Moskou, vervolgens met de trein naar een u onbekende plaats waar u opgewacht werd door een wagen. U werd naar een Tsjetsjeens gezin gebracht waar u een maand verbleef. Vervolgens bracht een andere wagen u naar een Europees land, vermoedelijk Duitsland, waar ze u op straat achterlieten, zonder u uw geld of reisпас terug te geven. U verbleef nog een week bij een Tsjetsjeens gezin, tot iemand u met de wagen naar Brussel bracht. Daar werd u opgewacht door uw zoon S. (...). Op 16 oktober 2014 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Russisch paspoort (origineel) en een door de centrumarts opgemaakt medisch attest voor (kopie).

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er moet worden opgemerkt dat in hoofde van u geen gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw in België als vluchteling erkende zoon A. S. (...) (O.V. 6.442.859) komt vervoegen omdat u voelde dat uw gezondheid achteruit ging en u steeds minder in staat was om zich in uw eentje in uw huis te beredderen. U verklaarde wel dat in de vijf jaar die u nog na het vertrek van uw zoon S. (...) in Tsjetsjenië verbleef er twee- of driemaal vertegenwoordigers van de autoriteiten bij u naar uw zoon kwamen vragen, maar uit uw verklaringen blijkt niet dat dit voor u een reden was om uw land van herkomst te verlaten. U verklaarde immers meermaals uitdrukkelijk dat het feit dat u zich steeds zwakker voelde en er in Tsjetsjenië niemand was om voor u te zorgen mocht u ziek worden, de enige reden was waarom u naar België kwam (zie CGVS, p. 7, 11-13). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw persoonlijke situatie, moet worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt die wijzen op een vrees voor vervolging.

Daarnaast stelde u dat u zich – net omdat u zich steeds zwakker voelde – meermaals tot artsen heeft gewend, zowel in als buiten Tsjetsjenië. Er werd bij u een leverinfectie vastgesteld, maar verder stak men het op de ouderdom (zie CGVS, p. 11). In België werd echter Hepatitis C en levercirrose vastgesteld en onderging u reeds enkele malen een chirurgische ingreep voor andere kwalen. U vreest in geval van terugkeer naar de Russische Federatie dat de medische verzorging daar ontoereikend zal zijn. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u in de Russische Federatie intentioneel benadeeld werd door artsen of verplegend personeel (zie CGVS, p. 14). Er is u alvast nooit een medisch onderzoek geweigerd. U heeft zich voor uw gezondheidsproblemen zowel tot ziekenhuizen binnen als buiten Tsjetsjenië gericht. In beide gevallen gaf men louter aan dat u een infectie had aan de lever, zonder verdere onderzoeken te initiëren. U weet niet goed waarom men geen verdere onderzoeken heeft gedaan. Aldus moet worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten (paspoort en Belgisch medisch attest) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen, aangezien ze louter niet betwiste gegevens bevatten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op uw vergevorderde leeftijd en op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekende partij meent ten slotte dat door verwerende partij een klaarblijkelijke beoordelingsfout werd begaan.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen dervijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partij een theoretische uiteenzetting geeft van de modaliteiten waaronder iemand als vluchteling kan worden erkend, wijst de Raad erop dat louter theoretische beschouwingen geen concrete weerligging inhouden van de specifieke motieven van verwerende partij eigen aan de onderhavige bestreden beslissing.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt in haar verweer dat haar zoon A. S. in België is erkend als vluchteling, dat in Tsjetsjenië de autoriteiten twee- tot driemaal bij haar naar haar zoon kwamen informeren en dat de angst voor deze autoriteiten een element is voor haar om haar land van herkomst te verlaten.

2.2.3.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat het louter herhalen van het reeds eerder voorgehouden asielaanpak echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10

maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Verder oordeelt de Raad dat het argument van verzoekende partij dat zij uit angst voor de Tsjetsjeense autoriteiten haar land van herkomst heeft verlaten niet kan worden aangenomen daar dit betoog flagrant strijdig is aan de door haar afgelegde verklaringen bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 14 september 2015. Verzoekende partij verklaart er immers als reden voor haar vlucht dat zij haar laatste dagen bij haar zoon wenst door te brengen, dat zij zich steeds zwakker voelt worden en verlangt dat er iemand is om voor haar te zorgen wanneer zij ziek wordt. Op de vraag van verwerende partij of er nog andere redenen zijn waarom zij naar België is gekomen antwoordt verzoekende partij met een duidelijk "neen". Ook op de expliciete vraag of zij, in de veronderstelling dat zij naar Tsjetsjenië zou moeten terugkeren, ergens bang voor is, beperkt verzoekende partij zich in het herhalen van haar angst dat wanneer zij ziek wordt niemand voor haar zal zorgen en bij overlijden niemand dat zal weten (administratief dossier, stuk 5, p. 11-13). Verzoekende partij maakt, ondanks de zeer gerichte vraagstelling, tijdens het gehoor bij verwerende partij niet het minste gewag van enige vrees voor haar autoriteiten in haar land van herkomst, wat niet in overeenstemming kan worden gebracht met haar plots diametraal andersluidend betoog in haar verzoekschrift. Dit betoog kan dan ook niet worden aanvaard.

2.2.4. Aangaande de stelling van verzoekende partij dat zelfs als zij in het kader van haar asielrechtspleging geen bewijs van de aangehaalde vervolgingen heeft kunnen voorleggen, haar verhaal toch als geloofwaardig beschouwd dient te worden, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing geen sprake is van een gebrek aan bewijs en evenmin van een ongeloofwaardig bevinden van het door haar voorgehouden relaas. Dit verweer mist derhalve feitelijke grondslag.

2.2.5. Waar verzoekende partij ten slotte opwerpt dat geen rekening werd gehouden met haar hoge leeftijd, 72 jaar, en met haar gezondheidsproblemen stelt de Raad vast dat ook dit betoog feitelijke grondslag mist. Uit de correcte lezing van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verwerende partij heeft gemotiveerd over de medische toestand en de medische verzorging van verzoekende partij, besluitende dat hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet dient te worden gevolgd, en dat zij in haar conclusie de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid vestigt op de vergevorderde leeftijd van verzoekende partij en op de door haar aangehaalde gezondheidsproblemen. Verwerende partij heeft wel degelijk rekening gehouden met de gezondheidssituatie en met de leeftijd van verzoekende partij.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT